

[Valdemar Sørensen.]

heldigt, om der kunde fremkomme en Udtalelse derom. Som helt uforsvarlige tør jeg naturligvis ikke betegne de pladsmæssige Forhold paa Seruminstitutts mange forskellige Afdelinger, men sammenholdt med Arbejdets Art og Omfang, med de videnskabelige Krav, der stilles til det, og med Hensynet til et stort Personale ved en ikke ufarlig Beskæftigelse, tvivler jeg alligevel om, at man kan kalde Pladsforholdene for helt forsvarlige; værdige for en Statsinstitution som Seruminstituttet er de i hvert Fald ikke.

Til sidst har jeg nogle Ord at tilføje om den anden Side af Sygdomsbekæmpelsen, de Forholdsregler, som sigter paa en Forbedring af Folkehjælpningen ud fra den almen-gyldige Betragtning, at det er bedre at forebygge end at helbrede. At det ogsaa er lettere, har jeg mine Tvivl om, naar jeg, bortset fra den offentlige Kontrol med visse Fødevarer, tænker paa de mange, sikkert ofte fortræffeligt begrundede Ernærings-teorier, der paakalder den offentlige Interesse, og ser, hvor ringe Indflydelse de har paa Befolkningens daglige Liv. Nogle af dem kan være tillokkende nok, men ligger ved Priserne paa det Forbrug, der anbefales, Mængden af Smør, Mælk og frisk Frugt Aaret rundt, betydeligt over, hvad den bredeste Befolkning økonomisk kan ofre paa Madspørgsmaalet. Andre respekterer Økonomien, men skræmmer til Gengæld ved deres puritanske Mangel paa Afveksling; kun den bitre Nød kan jo tvinge Folk til at spise hakkede Gulerødder og Sild Dag ud og Dag ind for Vitaminernes Skyld. Og om alle disse Forsøg paa at omvende os til en forstandigere Levevis gælder det, at ingen af dem har Raad til en Propaganda som den, der udfolder sig, naar den industrielle Fødevarer-fabrikation reklamerer for sine Produkter; det er mit ganske bestemte Indtryk, at over for Margarineannoncerne kommer selv Dr. Johanne Christiansen til kort.

Men det værste er dog, at ingen af disse Bestræbelser for at reformere Befolkningens Ernæringsforhold arbejder med tilstrækkeligt Kendskab til, hvordan vi lever i Dag, til de økonomiske Grunde og de Ernæringsvaner, der bestemmer, hvad vi spiser, og de sundhedsmæssige Følger af, at vi ikke spiser noget helt andet. De Erfaringer, man bygger Teorierne paa, er for tilfældige i den Forstand, at de ikke omfatter saa stort et Udsnit af Befolkningen, at der kan regnes med dem som et fuldgyl-digt Udtryk for den ernæringsmæssige Tilstand som Helhed. Der er imidlertid tænkt

paa en mere omfattende Undersøgelse. Ved Behandlingen i Fjor af Loven om Husholdningsraadet, ved Revisionen af denne Lov, nævnte det ærede Medlem, der var Ordfører for Socialdemokraterne, at man tænkte paa en stor Undersøgelse, der under sig skulde inddrage saa store Kredse af den bredeste Befolkning, at man heraf kunde faa et gyldigt Kendskab til, ikke alene hvad denne Befolkning til daglig levede af, men ogsaa, hvorledes denne Levemaade satte sit Præg i Befolkningens sundhedsmæssige Tilstand. En saadan Undersøgelse er naturligvis ikke billig; den skal først og fremst drives under lægevidenskabelig Kontrol, og til Hjælpetropper ved Undersøgelsens Udførelse skal man have et saa stort Personale af fagligt uddannede Husholdningslærere, at det naturligvis altid vil blive en betydelig Bekostning. Man har fra en videnskabelig Fonds Side stillet 30 000 Kr. til Raadighed paa Betingelse af, at det offentlige inden for en vis Tidsfrist stillede Resten af Beløbet, 30 000 Kr. i 2 Aar, til Raadighed.

Det skete ikke i Fjor. Løftet fra den videnskabelige Fond, Carlsbergfondet, er forlænget til at gælde ogsaa for i Aar, og nu staar Tingen altsaa paa, om man kan vente, at man fra Bevillingsmyndigheder-nes Side i Aar stiller de første 30 000 Kr. offentlige Penge til Raadighed for en saadan Undersøgelse. Det forekommer mig vigtigt, at det bliver gjort. Vi kan ikke i den store Diskussion om disse Forhold, en Diskussion, der har megen Betydning, saafremt den kan udmunde i rationelle Planer til en forbedret Ernæringsmaade, vedblive at arbejde paa et utilstrækkeligt Grundlag, og det forekommer mig, at ingen er nærmere til at sikre Midlerne til, at den omtalte Undersøgelse kan gennemføres, end det offentlige. Jeg vilde tro, at man gjorde en god Gerning, hvis man i Aar opførte paa Husholdningsraadets Budget de første 30 000 Kr. til Paabegyndelse af Ernæringsundersøgelsen. Jeg skal herved tillade mig at bede den højtærede Indenrigsminister om, at han, samtidig med at han besvarer de første Spørgsmaal, ogsaa ofrer et Par Ord paa det sidste.

Viggo Nielsen: I Løbet af den sidste halve Snes Aar har den kommunale Administration i Landkommunerne været sat paa en haard Prøve. Baade paa det lov-mæssige og paa det arbejdsmæssige Omraade er der foregaaet en Udvikling, som har stillet store Krav til Sogneraad-medlemmerne, men dog først og fremmest til Sogneraadformændene og Raadenes Kas-